

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

111 a 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Buouresol

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”.

Glorificarea Ovreurilor.

Săptămâna trecută s'au petrecut lucruri mari la Arad. Cetățenii acestui oraș, fără deosebire de confesiune, — naționalicește vorbind, majoritatea sdr-obitoare sînt „buni patrioți”, — au trăit zile albe. Cei mai distinși, căci la Arad există elită, s'au încruiat cu trenul până la Ciaba, la gară au fost pofțiți cu toți, seara iluminății și banchet. Toate acestea pentru glorificarea Ovreurilor, pentru a-i face bună primire jupânului Max Falk, care li-a făcut și el, la rîndul seu, Aradanilor cinstea de a-i reprezenta în parlament.

Două lucruri es la iveală d'aici: la Arad, ca în mai multe orașe ale Ungariei, Ovreurii au ajuns la apogeul gloriei lor, au ajuns să deie tonul în politică, să aibă deputat pe cine vor ei.

Aceasta e prima constatare.

A doua constatare, — și aceasta ne interesează mai cu deosebire, — e că s'au găsit și Români, care se înjuge la carul de triumf al ovreismului. În privința aceasta Aradanii pot cere patentă. Au întemeiat adevărată școală, au ridicat altar în regulă vitelului de aur al Ovreurilor. Și ceea-ce este grav, e că aduc jertfă pe acest altar naționalismul lor, românismul, ai cărui scrupuloși depositari ar trebui să fie cu toții.

Nu vom numi pe nimeni. Ceti-torii nostri cunosc pe leaderii guvernamentali români din Arad. Ear' cît despre noul „patriot”, — așa cum îl înțeleg Ungurii, — care a eșit din sinul Românilor la iveală cu această ocaziune, ridicînd toast pentru burgmaistrul orașului, ne pare rău, că 'și-a făcut debutul tocmai cu această ocaziune. Putea găsi alta, nu la o sîrbare dată întru glorificarea ovreismului.

Întrebăm însă în genere, și în particular pe Aradanii:

Ce profit cred să asigure națiunii, marei masse a poporului, ai cărei conducători se prind, dînd concursul lor unor oameni ilustri, — nu e vorbă, — dar' care n'au nici cea mai puțină solitudine pentru Români?

Întrucât li-s'ar stîrbi poziția în societate, dacă ar lua parte cu mai

puțină ostentațiune la asemenea zile de sîrbătoare pentru Ovrei?

Nu cred, că comit mai mult decît o simplă greșală ori păcat, că se apropie de sacrilegiu în măsura cu care se apropie de politicienii care pentru noi, Români, n'au decît desconsiderare; nu cred, că se produce o mare demoralizare în popor glorificînd pe un Ovreu, agent al guvernului care pentru Români n'a făcut decît rău? Ce o să dîcă, și ce o să creadă poporul dela sate, când vîd pe frunțații români alătura cu impiloratorii sei?

Nu vede inteligența română „oportunistă” cu ce om are de a face? Nu vede cu cît dispreț au fost tractați Români de Max Falk chiar în discursul ce 'l-a rostit? A vorbit de toate câte-s pe globul unguresc, numai despre intențiunea bună ce ar avîe guvernul față cu naționalitățile n'a pomenit un cuvînt. . . . Ba, sîm fim drepti, a spus ceva. A dîs, că dacă naționalitățile nu se astîmpără, nu se supun fără murmur pîrintescului guvern maghiar, dacă nu se închină icoanei sfînte de pe altarul șovinist, — am pute adăuga: și ovreesc, — apoi guvernul va usa de cele mai severe represalii pentru a înăbuși ori-ce mișcare a naționalităților.

Aceasta o spune Max Falk, redactorul celei mai răspîndite foi guvernamentale, agentul cel mai aprig al maghiarisării, în capitala unui comitat, a cărui populație s'ar pute dîce, că este curat românească.

Aradanii ar trebui să-și deschidă ochii. Ar trebui să-și aducă aminte, că numai decînd Români s'au făcut oportunisti, din cele șapte cercuri electorale n'au mai putut să scoată deputat nici pe un Român, că numai de atunci la Arad Ovreurii iubilează în fiecare an, că numai de atunci deputați ovreo-maghiari îndrănesc să amenințe: naționalitățile chiar și într'un comitat, unde pe Unguri 'i-ai pute număra pe degete.

Ori că Români aradanii au devenit atât de mari aderenți ai dualismului român-maghiar, încît de dragul acestui dualism au dat mîna chiar și cu Ovreurii?

Din purtarea lor cu ocazia primirii lui Max Falk cel puțin așa se pare.

Guvernul maghiar și Monarchul.

Cu ocaziunea venirii Maiestății Sale în Transilvania la manevrele corpului de armată 12, guvernul maghiar 'și-a dat ca și de alte-dăți silința de a prezenta Maiestății Sale țeara, ca-și-cînd numai Maghiarii ar fi locuitorii ei. Prin o ordonanță ministerială domnul Pellion, primarul orașului Bistrița, fiind un German, a fost anume oprit a bineventa pe M. Sa la sosire. Pe tăblițele, care însemnau

locul deputațiilor primare dela țeară, fișapul n'a îngăduit să se pună alte inscripțiuni decît maghiare, deși întreaga populațiune din giur e română și germană. La deco-rațiunea stradelor și a caselor autoritatea locală din Bistrița a dispus să se folosească numai tricolorul verde-roșu-alb.

Față cu aceste cîștigă o deosebită importanță întrebarea ce Maiestatea Sa a adresat-o în mod Preagrațios primarului orașului Bistrița. Adresându-se către acest primar, Maiestatea Sa îl întreabă: „Un oraș popular?” Primarul: „Peste 10.000 locuitori, Maiestate!” Maiestatea Sa: „Mai ales Sași?” Primarul: „Da, Maiestate, dar' sînt și...” Maiestatea Sa: „Români?” Primarul: „... și Maghiari sînt bine reprezentați în oraș”.

Presa bucureșteană despre afacerea Babeș.

Luînd cunoscință despre decurgerea ședințelor dela 30 și 31 August ale comitetului partidului național român, cele mai de căpetenie organe bucureștene au început ear' să se ocupe cu afacerea Babeș și concluziunile ces'au votat în comitet.

„Timpul”, organ al tinerilor conservatori, în cap cu generalul Manu, fost prim ministru, și Al. Lahovary, fost ministru de externe, publicînd în-tăiu depeșa tendențioasă ce s'a trimis de-aici din Sibiu biroului de presă din Budapeșta, și vîdînd apoi mai în urmă scrisoarea dlui Eugen Brote, vicepresident al comitetului, scrisoare care pune în adevărată lumină cele petrecute în comitet, nu lipsește a face observațiuni, care numai favorabile nu-i sînt dlui V. Babeș.

În numărul dela 28 August st. v. cetim apoi în „Timpul” un prim articol, iscălit de dl Ioan Slavici. În acest articol se face istoricul, pe scurt, al celor petrecute la 1848, cînd chiar Români din România își dădeau silința de a-i împăca pe Ardeleni cu Ungurii, dar' cum aceia n'au voit, pentru-că erau pășiți, nu aveau nici o încredere în Maghiari, și astfel, — după tradiție, — au luptat pentru Împăratul contra revoluționarilor maghiari, pentru-că, dîce autorul, „atunci ca și astăzi, Românul neaș era tare în convingerea, că „Ungurul” minte, cînd face făgăduințe, fiindcă el numai asuprind pe alții poate să trăească”.

Mai tîrziu, pe vremea lui Cuza Vodă, în România ear' s'au găsit bărbăți politici, care au pus în discuție împăcarea Românilor cu Ungurii. Unii de aici s'au și unit, și au ocupat funcțiuni, „ceialalți rămîn în opozițiune și continuă lupta seculară”.

Arată apoi cauzele, pentru care lupta susținută de acestia în timp de 25 ani a rămas zadarnică. Căuzele le arată în următoarele:

„1. Lipsa de independență materială; 2) educațiunea politică nu s'a făcut încă și nici nu avea cînd să se facă la aceia, care abia în anul 1863 au început să iee parte la vieața publică și 3) luptătorii naționali erau desbinați”.

De aici apoi pasiviștii și activiștii. Și acestia însă din urmă își perd iluziunile, așa că la 1880 numai oameni ca Moldován Gergely și metropolitul Miron mai credeau într'o bună învoeală cu Ungurii. Tocmai acestia însă stăruiau pentru solidaritate.

„Ce va să dîcă solidaritatea aceasta?”

„Noi mergem cu guvernul, ear' voi mergeți cu poporul, dar' unii fără de alții nu facem nimic”.

Face apoi istoricul cum s'a convocat la 1881 conferința națională dela Sibiu, cum s'a stabilit un program politic comun pentru toți Români din regatul Sfîntului Ștefan, cum însă programul nu se putea executa fără învoirea agenților români ai guvernului, cum acestia la 1884 se constituiesc în partid român guvernamental, cum în același timp președinte al partidului național român era dl Partenie Cosma, nepotul metropolitului Miron, președinte al celeilalte partide române (guvernamentale), și cum ați dl Babeș își are cartierul general în reședința metropolitană din Sibiu și o spune aceasta cu ostentațiune, cum apoi în astfel de împrejurări guvernul are totdeauna informațiuni exacte și autentice despre cele-ce se petrec în comitetul național, cum în partidul național se pot lua ori-și-cîte hotărîri, ele nu pot însă a se executa decît dacă guvernului îi vine la socoteală: aceasta este esența solidarității.

În al doilea articol din „Timpul” se insistă pe larg asupra consecuentei acestui fel de solidaritate, cum rîul ce decurge din astfel de solidaritate este erigerea duplicității în maximă de stat, cum solidaritatea astfel înțeleasă face ori-ce acțiune politică peste puțină cătă vreme Maghiarii stăpînesc situațiunea. Conclude că nu este posibilă o înțelegere cu Maghiarii cătă vreme ei nu ne dau garanții pe deplin sigure.

În al treilea articol, dela 31 August st. v., se abordează cestia operării împreună a popoarelor nemulțumite contra Ungurilor, cum Ungurii se tem de lucrarea împreună a Românilor, Boemilor, Slovacilor, Croaților, Slavonilor, Sîrbilor, Sașilor, cum pentru ei ori-ce

gravitate spre Viena e o tradare de patrie, cum:

„Pentru oamenii, care vîd lucrurile din atmosfera „Casinei naționale” din Budapeșta, ori-și-ce accentuare a gravității spre Viena e o mare greșală politică și singură legătura cu partidul închinătorilor lui Kossuth e națională”.

Se arată apoi rolul ce domnii Babeș și Al. Mocsonyi joacă în politica noastră, cum se întîlnesc pe același drum acesti bărbăți politici cu autorul broșurii contra Memorandului studenților români (Moldován Gergely) și cum în același timp apare și notația din „Romänische Revue”, cum puțin după aceste se pune în discuție, de către domnul Babeș, în scrisoarea publicată în „Tribuna”, cestia dualismului român-maghiar bine înțeleș, cum însă acest dualism nu se poate face, din cauză că Ungurii nu ne dau ce cerem, ear' noi nu putem renunța dela nimic din programul nostru.

Articolul se termină spunînd, — fiind vorba despre politica domnului Al. Mocsonyi, — că dacă d-sa are convingerea, că această politică e bună, că va duce la bun sfîșit practic, să ese în public, să între între Români, să se coboare între massa mare a poporului, de care stă izolat, și desvol-tîndu-și ideile, să caute a se încredința, dacă vechia politică tradițională nu mai are aderență, și astfel dacă poate să-i cîștige pe Români la politica, la care îi împinge prin dl Babeș.

*

Organul partidului național, „Voința Națională”, se ocupă și el în trei articole cu dl Babeș și concluziunile votate de comitet.

Două din aceste articole au fost reproduse pe dîntregul în ziarul nostru.

În cel pe care nu 'l-am reprodus, confracții nostri dela „Voința” tîn să accentueze, că n'au avut de gînd a ataca comitetul, nu poate însă ca să tacă vîdînd scrisoarea dlui Babeș către „Telegraful Român”, organ al pîrintelui Miron, după-cum nu poate trece nici peste scrisoarea dlui Al. Mocsonyi, adresată comitetului. Condamnă cu asprime, se revoltă chiar, contra manierei de aristocrat, cu care dl Mocsonyi îi tractează pe Români din România, care nu s'au ocupat de persoana d-sale decît vîdînd că servește cauze confuse, din care profită Ungurii.

Pune apoi față în față pasagiul din scrisoarea, în care dl Mocsonyi indică comitetului ce „să enunțe în mod formal și public” și primul punct din concluziunile votate de comitet.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Idilă.

Pe țuguiatul învelș
Un miorlăit răsuna
Și-un cap de mîță copere
O jumătă' din lună.

Cu coada'n sus, cu peri sbîrliți
Motanul o privește,
Și ochii galbeni și verzi
Ca solzul cel de peșce,

În întunec par'că sînt
Strălucitoare nituri
De creși că vr'unul 'l-a freat
Pe tîmple cu chibrituri.

Privesce trup subțire, alb
Și lin ca și atlasul
În glod 'și-nînge ghiarele
Și-și potrivește glasul:

„D'aici, de jos, de unde sînt,
„Las' să mă urc la tine,
„Pe lîng'al zidului burlan
„În sferile senine.

„Să fim alături amîndoi
„Și să cîntăm la lună,
„Un duo ce 'l-am auzit
„La opera română.

„De critici teamă n'om avîe,
„Scăpăm d'acest supliciu,
„La ora asta doarme dus
„Chiar Cohen Mauriciu.”

„Din înălțime să privim
„Cîmpiile albastre,
„Și ochii nostri să ni-i ia
„Vr'un astronom drept astre”.

Pisica tace un moment,
Se face ghem degrabă,
Apoi se 'ntinde n'tr'un fior,
Deschide gura, n'treabă.

— „Te las să vii acilea sus
„Pe scări imaginare,
„Ca să cîntăm, precum ai dîs,
„Și 'ncetinel' și tare.

„Dar', că la nime n'o să spui,
„Că voe-acum îți dau
„Să te apropii pîn' aci,
„Angajament îți iei?”

— „M'iau!”

D. Teleor.

*) Critic musical la ziarul „Românul”.

Epigrame.

Lămurire.

Ca primăvara de 'nflorită
Și de frumoasă-mi eși în drum;
Și fug și tu rămîi umită —
Eu iarnă sînt, pricepi acum!?

Unei prefecute.

Te ai lăsat să te cuprindă brațul meu, dar' peste gură
„Ti-ai pus mîna împotriva sîrîutării, ce se fură,
Altă mîn'al pus pe gene; dar' a mai rămas obrazul —
Ori ești, dragă, învoită dac'atîta 'ți-e năcazul?

Unui cîntăreț.

— Diacon cum este-al nostru n'ai vîdut pe nicăirea,
Nici la pasări nu se află bunătatea lui de glas!
— Bunătatea-i împărțită; și de multă ce-i în cântec,
Spune-mi cătă bunătate la cuvînt 'i-amai rămas?
G. B. Duică.

Frescurile.

Roman
do
ouida.I.
(Urmare.)

Lady Charterys lui Leone Renzo.

Acomby.

Cum merge cu lucrul? Serie-mi și-mi
dă sciri despre d-ta.

Leone Renzo lui Don Eccelino Ferrari.

Dragă amice!

Trebuie să-ți comunic ceva, ce-mi apasă sufletul mult mai tare, decît aș pute să spun. Dacă vei auzi despre ce e vorba, poate vei dîce, că nimic nu motivează starea mea sufletească.

Află mai înainte de toate, că Lady Charterys, cînd a plecat, 'mi-a lăsat cheia bibliotecii, autorizându-mă să mă folosesc de toate lucrurile artistice ce le voi găsi acolo.

Familia ei, după câte se spun, nu prea a dat multă considerație culturii intelectuale, excepție făcînd contele Alured, a cărui avere a moștenit-o mama patroanei mele. Contele a fost un diletant, care s'a ocupat cu toate artele. De aceea tot ce e de artă aici, a rămas dela el.

Am stat mult la îndoeală să primesc ori nu oferta Lady Charterys. A stăruit însă atât de mult să primesc acest semn de încredere a ei, încît n'am putut să o refuz, cu toate-că 'mi-ar fi plăcut mai mult să scap de o eventuală răspundere.

Mr. Laudon, seriosul și recele dirigent al casei, cred că s'a și supărat pentru aceasta pe mine: 'mi-a devenit dușman de moarte pentru funcția ce 'mi-s'a aruncat în spinare fără voea mea.

Primind cheia bibliotecii, m'am și du să caut printre lucrurile d'acolo. Așa că în timp de ploas am eu ce să mă ocup.

Lucrări cu iscălitura celor mai mari artiști sînt toate îngrămădite, fără nici o ordine, prin multele dulapuri.

În această completă disordine, în care de altfel am găsit adevărate cap d'opere, am dat și peste mai multe schițe de ale contelui Charterys, care a murit înainte de aceasta cu treizeci de ani.

Dacă n'ar fi fost de origine aristocrată, de sigur ar fi devenit un pictor vestit. Între desenele lui este, între altele, și un tabel, care reprezintă o tînră Romană, care seamănă atât de mult cu fi-ierată maică mea.

Sub desen nu e scris nimic. Cercetînd mai departe, am mai dat peste trei tabele. Unul reprezintă o fată tînră, pe cap cu amfora. Toate seamănă cu cel dîntăiu.

O să dîci, că e o simplă întîmplare, o asemănare basată pe tipul național, și nimic altceva. Poate să ai dreptate.

Dar', iubite și scumpe părinte, n'ai fi bun să-mi scrii tot ce știi și ce-ți mai aduci aminte despre mama mea. Nu s'a știut nici odată, că tatăl meu ce fel de naționalitate avea?

Te rog, scrie-mi îndată și pe larg.

(Fieele părții I.)

„Voința Națională“ termină acest articol astfel:

„Așadar din compararea scrisorii dlui Mocsonyi cu restul documentelor rezultă clar, că telegrama din Sibiu și partea introductivă dela „conclusele“ comitetului proveniau dintr-un isvor mocionian, de-adreptul dar' dela Budapesta. E și simplu și clar!

„Acum credem, că întreg comitetul din Sibiu va vedea limpede în conduita președintelui său.

„Scrisoarea dlui Mocsonyi a risipit orice umbră, orice penumbră, și figura dlui Babeș apare în toată lumina.

„Credem că dl Babeș este dator să răspundă tuturor Românilor de conduita sa.

„A tăce de aci înainte ar însemna, că într-adevăr d-șea exploatează martiriul unui popor în interesul pungi și al onorurilor sale personale!“

Alianța franco-rusă.

Dl Jules Simon face în ziarul „Le Temps“ următoarele aporțieri asupra pretinsei alianțe franco-rusă:

Se dice, că mai mulți deputați și-au propus să provoace la deschiderea camerelor o politică rășboinică în lăuntru și în afară.

Promotorii sânt nise vechi boulangisti. Boulangistii căutau să provoace rășboiul atunci, când eram singuri contra triplei alianțe. Unul contra trei! diceau ei, pentru Francezii e a susține o luptă cu arme egale. Cei-ce îi au-țiau debitând asemenea insanități le rideau în nas. Astăzi ei dic, că numărul fiind de partea noastră, ar fi o poltronerie de a amina revanșa; iacobinii mai pretind, pentru a tur-bura și mai mult spiritele, că victoria repub-licei fiind completă, datori sântem să reluăm tradițiunile din 1793.

Dar' lăsând la o parte asemenea ne-bunii să ne dăm bine seamă despre ceea-ce s'a petrecut la Kronstadt.

Țarul nu e aliatul nostru; el nu s'a anga-giat nici pe cuvânt, nici în scris a ne spriginii în certurile noastre. Când se aștepta în fiecare zi izbucnirea rășboiului între noi și Germania, Țarul ne dicea: „Voi fi contra aceluia, care va începe.“ S'a uitat oare aceasta așa de curând? Astăzi repetă pe un ton ridi-cat, că nu dorește rășboiul. Dar' nu se măr-ginesce numai să o dică, dar' o și dovedește, căci ocaziunea de a face rășboiul i-s'a oferit de trei-ori în curs de șee ani. Încă odată, Țarul nu e aliatul nostru, e ceva mai mult ca aceasta: e prietenul nostru. Dacă vom fi atacați, el ne va apăra; dacă vom ataca noi pe alții, nu vom pute compta pe spriginul lui. Întrebare nu mai incupe, deoarece e declarat-o singur: de asemenea trebuie în-lăturată ori-ce îndoeală, deoarece Țarul are un îndoit interes.

E mai mult ca sigur, că la Kronstadt s'au petrecut, pe lângă curtușie și afecțiune, lucruri destul de importante. Pe lângă cor-dialitate a mai fost și o viuă mișcare de en-tusias, și această manifestare s'a produs si-multaneu la Țar și la popor. Dar' s'au mai vorbit decât de Țar. El avea trebuință ca și noi de un aliat contra triplei alianțe, și această trebuință părea cu atât mai grab-nică, cu cât tripla alianță, dacă se dă creșe-mânt scriilor din sorgintea germană, devenise în urma dispozițiunilor Engliterei o quadru-plă alianță. Aceasta e cu prisosință de ajuns ca să explice apropierea între cele două na-țiuni. Cum s'ar pute însă explica marea simpatie ce ne arată Țarul? De unde pur-cede ea?

S'ar pute crede oare, că ne iubesc, fiindcă ne rășboim din când în când contra sentimentului religios? Sau pentru-că am fost oare-când guvernânți de teroare? Sau pen-tru-că ridicăm o statue lui Danton? Sau pen-tru-că se vorbesc a se ridica una lui Ro-bespierre? Presupun că vorbesc unui iaco-bin neinduplecat, pentru care toate aceste reamintiri sânt sacre, sau unui iacobin re-semnat, care ar dori să aibă mai bine o istorie mai puțin agitată, care crede însă de bună o politică care ar primi întreaga revoluție în bloc. Închipuesce-ți, i-aș dice, pe Țarul Rusiei admirând, acceptând sau îndurând acest trecut venerabil. Dacă s'a lăsat să fie dominat de simpatia care îl atrage spre noi, aceasta a făcut-o din motivul că a vădut și a constatat, că caracterul nostru na-țional se îndepărtează tot mai mult de doc-trinele anarhice și sanguinare, care, sânt o sută de ani, umpluse cerul țării noastre de o furtună înspăimântătoare, doctrine, pe care, de o sută de ani, n'am încetat de a le detesta; și pentru a nu căde sub jugul teroarei, am îndurat despotismul lui Napoleon și acele răș-boai fără sfârșit; ne-am plecat capul sub ju-gul restaurațiunii și al emigraților și am des-fășurat atăta energie, în 1830, pentru a con-tinua revoluția, încât numai curajului nostru se datorcesc reușita mișcării. Dacă n'aveam

frică de teroare, republica ar fi existat cu o sută de ani înainte.

Se dice că am început a recăpăta sim-patiile lumii. Cred aceasta. Să meri-tăm această simpatie cât mai mult prin în-țelegiunea noastră. Mijlocul cel mai bun ce poate exista pentru a te face iubit e să fi amabil. Și această calitate o posedăm. Să nu permitem dar' unor minorități să speculeze universul pe socoteala Francei. Străinii ne iubesc în năcazul iacobinilor nostri; dacă unii nu ne iubesc, aceasta nu provine din cauza iaco-binilor.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

De lângă Ulpiu-Traiană. Păucenesci, la 1/13 Septemvrie 1891.

Mult Onorată Redacțiune! Fiind pe de-plin convins despre viul interes ce purtați față cu instituțiunile noastre culturale, îmi iau voe a Vă notifica pe scurt decurgerea adunării generale ordinare a II-a a „Reuniunii învătătorilor gr-cat. din giurul Hașegului“, care s'a ținut în estan la 12 Septemvrie st. n. în capitala de odinioară a gloriosului Traian, astăzi Grădisce.

Deoarece rvd. domn Ioan Iana, vica-rul Hașegului, ca președintele reuniunii, din cauze cuvioase nu s'a putut presenta la adunare, din sinul celor prezenți s'a exmis o co-misiune în persoanele dlor Stefan Țarina, Leon Iubaș și Pompeiu Darius, spre a ruga pe m. o. dn Pop Avel Bociat, protopopu' Ulpiei-Traiane, ca vicepreședintele reuniunii, să bine-voască a veni spre ocuparea locului de președinte.

Ocupând astfel m. o. dn Pop Avel Bo-ciat locul de președinte pe la oarele 10 a. m., după o cuvântare foarte însuflețitoare, în care arată însemnătatea reuniunilor învătătoresci, declară ședința de deschisă.

Se cetesc scrisoarea rever. domn vica-r Ioan Iana, în care salută cordial adunarea, dorindu-și succese strălucite și deodată rugân-du-o să rămână între marginile statulelor, ab-ținându-se dela cestiuni politice și confes-sionale.

Se dă cetire venerabilei scripte sosite dela p. v. ordinariat episcop. din Lugoj, adre-sată reuniunii cu referire la cursul de stu-părit ce se va ține anul viitor în Vermeș, „că adevă doritorii de a participa la acela să se însinue de timpuriu la oficiile protopopesci respective, spre a se pute lua la timp dispo-sițiunile necesare. Spre sciință.

Se cetesc scrisoarea m. onor. domn Ioan Borș, asesor consistorial și paroch în Zăbran, prin care pune un premiu de 5 fl. v. a. pentru acel învătător membru al reu-niunii, care va dovedi la examenul final din anul 1891/92 mai mare succes cu elevii în cântările armonioase, respective care va în-ființa cel mai bun cor vocal cu elevii, even-tual și cu adulții. Însuflețite urări de „să tră-ească!“

O. d. Carol Pascu, învătător de stat în Zăicani, prezentează oficioasa inspectoratului regesc de școală din Deva, conform căreia d-sa e încredințat a reprezenta inspectoratul la adunare. Spre sciință.

Cu regret se constată, că sânt numai 20 membri prezenți. Din care cauză se de-cide ca pe viitor cei-ce nu se vor presenta de timpuriu la adunările generale și nici nu se vor pute excusa în modul convenit încă în decursul adunării generale, aceia să fie pe-depsiți cu 5 fl. v. a. în favorul fondului reu-niunii.

Nicolae Trimbiționiu, ca referent, cetesce raportul comitetului despre activitatea sa în anul expirat. Spre sciință.

Cassarul Ioan Mișca cetesce raportul detaiat despre starea cassei de pe anul 1890. Spre plăcută sciință.

Pentru censurarea raporturilor comitetu-lui și pentru scrutiniul rațiociniilor se exmit o comisiune în persoanele dlor: Victor Pop, Ioan Fărcaș și Mihail Pop, spre care scop și mai vîrtos și pentru a se încassa taxele restante dela membrii prezenți ședința se sus-pinde pe 5 minute.

După redeschiderea ședinței comisiunea exmisă pentru censurarea raportului co-mitetului declară, că nu află nimic de observat, ear' starea cassei și rațiociniile sânt în regulă. Spre cea mai plăcută sciință.

La ordinea dliei cetirei disertațiunilor. Nicolae Trimbiționiu, învătător în Grădisce și notar al reuniunii, cetesce disertațiunea plină de spirit: „Învătătorul în viața socială“, în care arată ce a fost „dascălul“ de odinioară și ce e „învătătorul“ modern, mai enumerând o mulțime de datorințe ce apasă umerii în-vătătorului, după care naturalmente urmează, ca învătătorul să fie bine dotat.

Stefan Țarina, inv. în Păucenesci și no-tar al reuniunii, cetesce tema sa: „care sânt cele mai bune manuale din câte avem pentru școalele noastre elementare?“ arătând cu mult zel și diligență aproape toate manualele mai

bune ce s'au edat la noi pentru școalele po-porale elementare, și alegând apoi dintre ace-ste prin argumente convingătoare pe acele, care deja stau la înălțimea timpului și cu care ne putem mândri chiar și înaintea Eu-ropei culte. . .

Aplause și însuflețite urări de: „Să tră-ească!“ „Bravo!“ etc.

Conform programei ar fi urmat închi-derea ședinței și continuarea ei numai la 3 oare p. m., dar' luându-se în considerațiune, că lecțiunile practice proiectate pe ședința a II-a nu se pot ține din cauză, că școlarii fiind pe la câmp în ajutorul părinților, nu s'au putut aduna la școală, eară celelalte puncte din programă putându-se pertracta în curând, ședința se continuă și se pune la or-dinea dliei statorirea bugetului pe anul viitor, din care ca mai momentuos extragem votarea alor 10 fl. pentru procurarea de opuri peda-gogice pe seama bibliotecii.

Interesantă e și alegerea membrilor ono-rari. După mai multe discuțiuni și explica-țiuni în fine se aleg prin aclamațiune de membri onorari pe vieați următorii domni: George Baritiu, V. Petri, I. Lazariciu, M. Neșu, I. Borș, G. Muntean, profesor în Blaj, I. Darius din Brașov, I. Popescu din Sibiu, L. Réthi, inspector școlar în Deva, C. Pasca din Zăicani, A. Liviu din Lugoj, D. baron Ursu din Sibiu și frații Densușeni din România.

Luându-se la desbatere întrebarea, „care sânt cele mai bune manuale pentru școalele noastre populare elementare“, se primesce în-tru toate propunerea lui Stefan Țarina, con-form căreia cele mai corăspunzătoare manuale ar fi: Căteșmul de Blașiu, Istoria biblică de Gavril Pop, Abecdar și legendar de I. Darius, Naturala, de Ipolit Ilasievici, Economia, de I. Georgescu, de Arimetica, Muntean-Solomon și I. Darius, Constituțiunea de T. Petrișor pre-lucrată de S. Nestor, care însă ar trebui revê-đută și îndreptată; Gramatica de Maxim Pop, Abecdar maghiar, de Groó Vilmos.

Adunarea generală viitoare se va ține la Petroșeni în prima jumătate a lunii Iunie, cu care ocaziune vor ține disertațiuni: S. Cămpăan, Leon Iubaș, Pompeiu Darius, M. Iubaș, Antoniu Pop, N. Trimbiționiu și S. Țarina.

Propunerea lui Stefan Țarina de a se cumpăra din cassa reuniunii 5 acțiuni la 20 fl. v. a. dela asociațiunea de anticipațiune și cre-dit „Ulpiana“ în Grădisce, care acțiuni apoi împreună cu dividendele lor să formeze basa fondului de ajutorare al reuniunii, prevădut în p. 3 din § 4 al statulelor reuniunii, se pri-mesce unanim, ear' cu reprezentarea reuniunii la adunările generale ale băncii „Ulpiana“ se încredințează Ioan Mișca, inv. în Steiu.

Mult onoratul domn președinte luând în considerațiune, că planurile edate până acum pentru școalele noastre elementare, restringên-du-se numai la generalități, nu se pot folosi cu succes mai vîrtos de cătră învătătorii mai puțin calificați, propune ca până la adu-narea generală viitoare să se elaboreze un plan făcut pe oare și lecțiuni, care apoi re-vêdut și aprobat fiind să poată fi primit în toate școalele de pe teritoriul reuniunii. Se primesce, ear' la elaborarea planului promit a conlucra m. o. dl președinte, N. Trimbiționiu, S. Cămpăan, S. Țarina ș. a.

Stefan Țarina propune, ea pentru a se pute introduce uniformitate în mersul învê-țământului să se introducă în toate școalele de pe teritoriul reuniunii excludiv numai ma-nualele ce conform desbaterii de mai nainte s'au aflat mai bune, conspectul cărora să se litografeze și expedize fiecăru membru spre acomodare. Se primesce.

Propunerea lui P. Paveloniu de a se obliga moralmente învătătorii în conșlegere cu preoții a înființa în fiecare parochie fond școlastic, din care să se procure manualele necesare, se primesce, cu acel adaus, ca în calea ven. ardarărit să pe rugat comitetul a da prin subalternii sei mână de ajutor se-natelor școlastice întru înființarea acestor fon-duri. De altcum în mai multe parochii s'a pus deja basa acestor fonduri.

Ne mai fiind altele de pertractat, după o frumoasă vorbire a presiidiului ședința s'a încheiat la oarele 2 și 1/2 p. m.

Despre festival banchet și frumosul bal ce s'a dat apoi, ca fiind mai puțin oficioase și serioase, nu voi a scrie nimic. Amintesc numai, că la banchet s'au rostit o mulțime de toate frumoase, din care demne de notat sânt al m. o. dn Pop Avel Bociat pentru Ilustritatea Sa Victor Mihályi, al dlui Trim-biționiu pentru zelosul președinte al adunării, al lui Stefan Țarina pentru Augusta Basă domnioare și pentru mai marii bisericesci, al dlui Pasca pentru învătătorii veterani etc. etc.

Dee cerul ca această tinăreă reuniune să-și vadă în curând roadele binecuvântatei sale activități.

Stefan Țarina.

CRONICĂ

Maiestatea Sa în Transilvania. La cele înregistrate în nrul precedent despre so-sirea Maiestății Sale în Transilvania mai adau-gem următoarele: În trecere cătră Bistrița trenul de Curte s'a oprit câteva minute la Dej. Maiestatea Sa s'a scoborit din vagon și ministrul-preșident i-a prezentat pe comitele-suprem al comitatului Solnoc-Dobâca, baronul Bornemisza. Maiestatea Sa cu viu interes a cerut deslușiri despre raporturile lo-cale, apoi a primit prezentarea șefilor autori-tăților locale. La sosirea Sa în Bistrița Mo-narchul a dat următorul răspuns la discursul de întimplinare al comitelui-suprem, contele Paul Bethlen: „Deja demult am avut do-rința de a cerceta acest ținut depărtat al țării. Asigurarea d-voastre despre omagiul, credința neîrămutată și iubirea d-voastre de patrie o primesc cu mulțumire și satisfacție și vă asig-ur, că cu plăcere am venit aici și cu plă-cere petrec în mijlocul d-voastre“. Seara oraș-ul a fost iluminat, Maiestatea Sa a făcut la oarele 8 o plimbare prin oraș. Seara a avut loc și un conduct de masalale înaintea casei comitatului, locuința Maiestății Sale. Monar-chul a apărut la fereastră, aclamat fiind cu ovațiuni frenetice. Întreg orașul este decorat cu steaguri, covoare și flori. Caracteristic este, că poliția a interzis a decora casele private cu alte steaguri afară de cele ungurești. Sămbătă seara a fost dineu de Curte cu 22 tacămuri, la care au luat parte: ministrul-preșident contele Szapáry, ministrii Fe-jerváry și Szögyény, comandantul de corp Szveteny, marele ecestru prinț Thurn-Taxis, șeful de secție Pápay, adjutanții generali contele Paar și Bolíras, adjutanții locot-col. Poten, maiorul conte Schaffgotsch, atașatul militar al Germa-niei loc-col. Deines, al Italiei loc-col. Bru-sati, adjutanțul căpitan Vivenot, loc-col. Gőrgy, locotenentul baron Aehrenthal și medicul de Curte Dr. Kerz. Mai departe comandantul gardei, un oficer de ordonanță și marele șef de bucătărie contele Wolken-stein. După dineu Maiestatea Sa a ținut cercele.

Dar Preainalt. Maiestatea Sa Monar-chul a dăruit din șatula Sa privată 300 fl. pentru nenorociți incendiarii din Glâmboc a, comitatul Făgărașului.

Colaborator importat. Guvernamen-tul „Kolozsvár“ scie sub acest titlu, că domnul Russu Samuel, fost redactor la „Românul“ din București, a intrat ca co-laborator intern la „Tribuna“. Amabiliilor nostri confrăți din Cluj să aște urmatoarele: amicul nostru Ioan Russu (ear' nu Samuel) nu e importat. Este născut în Șiria (Világos), de aici Șirianul, din care o foaie din loc a făcut Scianul; e deci din Ungaria, și dacă s'a întors dela Bucu-resci aici, își îndeplinește o datorință lucrând în patria sa pe terenul ce i-se ofere.

Beksics în cercul seu electoral. Foile clujene aduc scirea, că deputatul Bek-sics a sosit la Seps-Szt-György, pentru a se întrefine cu alegătorii sei. El a fost găz-duit de primarul de acolo. Va sta între Șee-cui mai multe zile. S'a dat în onoarea lui un banchet, la care au luat parte autorități administrative, în cap cu comitele suprem. N'au lipsit nici toastrile, dișe poate, se înțe-lege, întru fericirea patriei.

O nouă foaie în Cluj. Aflăm din foile clujene, că reuniunea carpatină ardele-nească, întemeiată sub auspiciile „Kultur-egylet-ului“, va începe la 1 Oct. viitor pu-blicarea unei foi, care se va ocupa cu turis-tica, balneologia și etnografia Ardealului. Foaia se va numi „Erdély“ și va avea redac-tor pe Radnóthi Dezső, ear' colaboratori pe Dr. Hankó Vilmos, Dr. Herman Antal și Tégliás Gábor. Prevedem, că acești onorabili domni vor isbuti să „ma-ghiarizeze“ clasicii munți ai Ardealului.

Scire teatrală. Stagiunea teatrală a teatrului orășenesc din Sibiu se începe la 3 Octomvrie n. sub direcțiunea dlui Eugen Berger. Directorul Berger de present se află în Viena, ca să-și completeze perso-nalul.

Juncțiune de căi ferate între Aus-tria și România. Foaia oficială „Wiener-zeitung“ a publicat convențiunea încheiată la 26 Februarie între Austria și România despre juncțiunea căilor ferate la Ițcani și Burdujeni.

Em. Bacaloglu. Cetim în „Voința Națională“ dela 13 n. l. c.: Universitatea noastră din capitală a încercat o nouă pe-rdere ireparabilă în persoana unuia dintre cei mai distinși și savanți profesori ai ei, dl Em. Bacaloglu, profesor de fizică la facultatea de științe. Dl profesor Bacaloglu plecase la Viena spre a consulta celebritățile medicale de acolo asupra unor ameteți, de care suferia de câva timp; dela Viena trebuia să plece la Paris să vadă o expozițiune de diferite ma-gini și instrumente de fizică. La Viena dl Bacaloglu simțindu-se nu toamai bine, re-runță la călătoria sa la Paris și se reîntoar-se în capitală pe la Predeal, cu trenul care sosi aseară. Aproape de gara Paris, dl Bacaloglu, care se afla într-un compartiment cu dl Dr Teodorescu și cu dl Veropol, advocat, se simți cam rău, luă de mână pe dl Veropol și cădă pe umerii sei fără simțire. Cor-pul seu fu adus în capitală și transportat la locuința sa, din strada Popa-Soare nr. 1. Regretatul profesor Bacaloglu, unul din cei mai vechi profesori ai universității noastre, deși în o vîrstă destul de înaintată, peste 60 de

ani, era totuși în curentul progresului științei căreia se devotase și care devenise o pasiune pentru d-sa. Cursurile de fizică ce făcea stu-denților, precum și muzeul și laboratorul de fizică dela facultatea de științe sânt cea mai bună dovadă. Perderea sa va fi dar' mult simțită și de universitate și de studenți. Ea este regretată de toți colegii și amicii defunc-tului, ale cărui sentimente de bună colegiali-tate și prietenie erau de toți aprețiate. Re-gretatul profesor Bacaloglu lasă în urma sa opere de valoare, între care cităm „Curs de algebră“, „Fizică“ etc. Înmormântarea sa se va face mâne. Deseară profesorii universi-tății, precum și studenții universitari sânt con-vocați spre a întocmi programul acestei triste ceremonii. Pe palatul universității s'a arborat drapelul negru.

Schimări în diplomația României. „Voința Națională“ află, că prin cercurile gu-vernamentale se vorbesc, că dl Mitileneu, ministru la Constantinopol, va trece în același post la Londra, în locul dlui Al. Plagino, care se retrage definitiv din acest post. La Constantinopol va fi numit ministru dl Ienache Văcărescu, a cărei situație la Roma, susțin guvernamentali, a devenit imposibilă.

Dante latinesc. Papa a pus la dispoziția călugărilor Marcelus și Domeni-chella 20 de mii lei spre a publica o ediție latinescă din „Divina comedie“ a lui Dante. Această versiune datează din secolul XV. Lu-crarea se va trage în 2000 exemplare.

Museu pentru îmbrăcămintele românesci.

De Dr. At. M. Marienescu.

Un popor trebuie să dea dovezi despre existența sa națională, și pentru aceasta ne-încetat trebuie condus la activitate și ținut în ideile și principiile ce-i conservează și întă-resc existența și caracteristica sa națională, și ajutat la pozițiunea ce trebuie să o ocupe și în care să trăească între alte pepoare; pentru aceasta un popor trebuie să simță și să știe că veșuesce, ca să-și împlinească chemarea sa, și că el vrea, ca însuși să-și hotărască soarta sa.

A ajunge la aceasta multe sânt de lipsă! Românul în viața sa întreagă trebuie neîncetat să lucre, — căci fără lucru nu are viață.

Încăto căutăm cu ochii și cercetăm, ve-dem lipsele aceste, după împregiurări sânt mai mari sau mai mici, așa precum pe felu-rite cariere am făcut progres mai mare sau mai mic; dar' Dumneșcu ne-a creat într-un număr destul dr frumos, ca să ne împărțim pe felurite cariere și să lucrăm ca furnicile și albinele; ba dacă se poate să producem și noi ceva nou între popoare, — ba dacă se poate prin voință tare și pricepere să arătăm și noi barem în ceva atare superioritate.

Haideți dară la lucru, la un lucru nou — la înființarea unui muzeu național, unui muzeu etnografic românesc și anume pentru, îmbrăcămintele românesci adunate din toate părțile locuite de Români. Haideți dară la lucru!

Acesta e un lucru de mare însemnă-tate pentru poporul român și e de lipsă pen-tru a ne dovedi pe noi înșine și a ne cu-noaște noi pe noi mai bine, — dar' acest lucru pentru noi nu e greu de împlinit, — și ce putem face cu puteri unite, să facem, căci prin aceasta arătăm activitate, arătăm pricepere și cunoștință de sine, — care mult ne va înălța în ochii lumii.

Un astfel de muzeu pentru îmbrăcă-mintele românesci, adunate din toate părțile locuite de Români, e posibil numai în Bucu-resci. Aci e centrul părții mai mari a Româ-nilor; aci pot să dispună mai ușor despre mijloacele de lipsă pentru înființarea muzeu-lui respectiv, — dar' firesc, că se pretinde conducerea și ajutorul tuturor, din toate părțile.

Încât se poate combina ceva încă acum, — mai întâiu e de lipsă un edificiu cu vr'o șee saleoane mari, — după împregiurări o localitate ce se află acum, sau un edificiu nou, ce în viitor ar avea să se ridice pentru sco-pul unui muzeu în înțelesul împărțășit.

Adunarea îmbrăcămintelor să fie dato-riunța inteligenței și a damelor române din respectivele ținuturi de țeară, cu porturi spe-ciale românesci, și îmbrăcămintele să se tri-mită în dar muzeului din București.

Dacă în București și în ținuturile res-pective inteligența și damele române vor afla de realizabil acest proiect și se vor îmbărbăta pentru executarea lui, atunci muzeul pentru îmbrăcămintele românesci în 3—5 ani s'ar pute pe deplin înființa.

Inteligenții și damele române din co-mitate cunosc porturile românesci din ținutu-ri; pentru aceasta mai întâiu se hotărască, că din care ținuturi sânt de a se culege îmbrăcămintele românesci? Apoi în fiecare țin-ut să se formeze câte un comitet special de bărbați și dame, — și comitetul poate fi din membri cât de mulți.

Nr. 380/1891.
pres.

[126] 1—2

Publicare de concurs.

La postul de vicecomite comitatens, care a devenit vacant, este a se întregi pe baza §-lui 79 din art. de lege XXI. din 1886 prin alegere și este retribuit cu salar anual de 1800 fl., 400 fl. relut de cuartir și 300 fl. paușal de călătorie, se deschide prin aceasta concurs.

Sunt provocați deci cei-ce voesc să concureze să-și aștearnă la mine cererile de concurs, instruite conform celor prescise în art. de lege 1 din 1883 pe baza §-lui 5 din același art., până la 1 Octomvrie a. e.

Sibiu, 13 Septemvrie 1891.

Thalmann,
comite-suprem.

În timp de 3 zile

curgerea uretrei se vindecă, chiar și dacă s'a ivit de timp îndelungat, prin un remediu nou patentat, fără ori-ce alte spese. [1108] 7—26

De a se comanda la

Dr. Tóth

Budapesta, IV. kerület, Deák Ferencz utca 3.

Prețul unei bucăți dimpreună cu îndrumarea de folosire fl. 4, a unei bucăți mai fine fl. 5.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

Au eșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Fritz W. Elges

Bahngasse nr. 5.

Templar pentru edificii și mobile.

Îmi permit a aduce cu stimă la cunoștința P. T. publicului, că mi-am strămutat locuința vechie din strada Sării nr. 11 în Bahngasse nr. 5, unde sunt în plăcută pozițiune de a satisface tuturor recerînțelor atât în materie de mobile, cât și de tapiserii, care consistă în cea mai mare parte din fabricat propriu, solid și bine asortat.

Nisuița mea și de aci înainte va tinde într'acolo, de a servi P. T. publicului prelângă prețuri moderate cu lucru solid, ca astfel să fiu vrednic și pe viitor de încrederea avută până aci.

[1095] 8—

Cu toată stima

Fritz W. Elges,

templar pentru edificii și mobile.

Bahngasse nr. 5.

Nou stabiliment!

Isac Ascher,

Strada Cisnădiei nr. 20. ✕ SIBIU. ✕ Strada Cisnădiei nr. 20.

Am onoare a anunța respectuos preastimatului P. T. public, că, la cerere din mai multe părți a stimabililor mei mușterii, am introdus acum în prăvălia mea de vestminte gata pentru bărbați și copii, care ee-i drept e reprezentată ca cel mai mare sortiment, și confecționarea după măsură de vestminte de domni și copii de tot soiul și fasonul, precum și de mantale de ploaie pentru dame și jachete după cel mai nou jurnal, la ce totodată spre exerciarea aceleia am angajat ca croitor și măiestru pe domnul **Alexandru Wilfinger**, care în această specialitate a absolvat cu cel mai bun succes academia de croit (școala mai înaltă) la Dresda în Germania și are de acolo recomandăția cea mai bună.

Și tot cu acel privilegiu, răzimat pe P. T. mei mușterii, mi-am provădut deja depositul cu un mare sortiment de stoffe de cele mai fine de lână și pînă, din țeară și străinătate, după cel mai nou desen, și mă voiu născuți cât mai mult a corespunde mult prețurilor mei P. T. mușterii în cel mai mulțumitor mod, atât cu depositul meu de vestminte gata, cât și cu pregătirea cea mai promptă de comande de ori-ce soi, ținând piept ori-cărei concurențe.

Comande din afară se primesc conform măsurii prelângă efectuarea cea mai promptă, și la cerere se trimit mostre gratis și franco.

Vestminte gata de ori-ce soi, precum și comandate după măsură, precum și mașini de cusut de tot felul se vînd atât aici cât și în afară în condițiunile cele mai favorabile, chiar și prelângă plățirea în rate, și foarte ieftin.

Cu cel mai distins respect

[1122] 2—6

Isac Ascher,

Strada Cisnădiei nr. 20.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predeal						Predeal—Budapesta						Budapesta—Arad—Teiuș						Teiuș—Arad—Budapesta						Copșa-mică—Sibiu							
	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de accelerat		Tren de accelerat	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane
Viena	10.50	8.—	8.—		3.25	București	4.40	7.35		8.50		Viena	10.50	8.—	3.25	Teiuș		3.09		1.39	Copșa-mică		3.—	10.47				7.10			7.10
Budapesta	8.30	1.50	3.20	5.50	9.15	Predeal	9.12	1.12		5.16		Budapesta	8.15	1.50	9.50	Alba-Iulia		3.50		2.19	Șeica-mare		3.31	11.27				7.43			7.43
Szolnok	11.38	3.57	6.50	9.22	11.19	Timiș	9.41	1.42		5.57		Szolnok	11.14	3.57	1.05	Vințu-de-jos		4.09		2.36	Loamneș		4.15	12.08				8.27			8.27
P-Ladány	2.12	5.51		11.53	12.57	Brașov	10.17	2.18		6.58		Arad	3.45	6.52	5.24	Jibot		4.52		3.03	Ocna		4.46	12.38	7.—			8.59			8.59
Oradea-mare	3.53	7.06		1.50	2.12	Feldioara		2.48	4.20	7.23		Glogovaț	4.30	2.20	5.46	Orăștie		4.55		3.80	Sibiu		5.10	1.—	7.35	9.23				9.23	
Mező-Telegd	4.—	7.13		2.34	2.19	Apatia		3.40	5.42	8.37		Gyorok	4.42	2.34	5.57	Simeria (Piski)		5.23		4.17											
Rév	4.30	7.43		3.03	2.49	Agostonfalva		3.56	6.09	9.04		Pauliș	5.03	3.05	6.19	Deva		5.59		4.33	Sibiu			7.35	4.34	3.35	10.17			10.17	
Bracea	5.22	8.18		3.46	3.26	Homorod		4.29	6.55	9.46		Radna-Lipova	5.14	3.23	6.30	Branicea		6.24		4.55	Ocna			8.02	4.58	4.09	10.43			10.43	
Bucia	5.45			3.57		Hașfalău		5.34	8.23	11.03		Conop	5.32	3.39	6.48	Ilia		6.49		5.17	Loamneș			8.30	5.25		11.09			11.09	
Bucia	6.05	8.51		4.09		Sighișoara		5.54	8.53	11.29		Bărzava	5.56		7.12	Gurasada		7.—		5.28	Șeica-mare			9.05	5.55		11.40			11.40	
Ciucia	6.31	9.07		4.55	4.21	Elisabetopol		6.21	9.31	12.06		Zam		6.12	7.27	Soborșin		7.28		5.53	Copșa-mică			9.34	6.20		12.05			12.05	
Huiedin	7.12	9.37		5.34	4.55	Medias		6.42	10.09	12.37		Bărzava	6.58	8.07	8.07	Bărzava		8.08		6.24											
Stana	7.29			5.51		Copșa-mică		6.55	10.31	12.53		Zam	7.26		8.33	Conop		8.54		7.02											
Aghirș	7.49			6.12		Micăsasa		6.57	10.47	1.18		Gurasada	7.52		8.57	Radna-Lipova		9.10		7.17											
Ghirbău	8.01			6.25	5.47	Blaj			11.06	1.39		Ilia	8.08		9.13	Pauliș		9.44	5.14	7.46	Cucerdea				2.50	8.20	2.41			2.41	
Nădășel	8.14			6.39		Crăciunel		7.31	11.42	2.13		Branicea	8.26		9.29	Gyorok		9.58	6.01	7.57	Ludoș				3.34	9.11	3.27			3.27	
Cluj	8.29	10.37		6.56	6.—	Teiuș		8.—	12.28	2.27		Deva	8.52		9.53	Glogovaț		10.11	6.20	8.08	Oșorheiu				5.20	11.17	5.14			5.14	
Apahida	8.46	11.10		7.34	6.84	Alud		8.—	12.28	2.27		Simeria (Piski)	9.50		10.19		10.34	6.49	8.30	Reghinul-săs.				5.35		5.36			5.36		
Ghirbău	9.03	11.23		8.45	7.57	Vințu-de-jos		8.07	1.08	2.49		Orăștie	10.16		10.50	Arad		10.46	8.40												
Cucerdea	10.08	12.38		10.21	7.84	Uioara		8.24	1.35	2.49		Jibot	10.36		11.16	Szolnok		11.18	8.24	9.05											
Uioara	10.37	1.14		11.09	7.57	Cucerdea		8.54	2.31	2.89		Vințu-de-jos	11.—		11.44	Budapesta		4.15	11.51	2.21											
Vințu-de-jos	11.04	1.29		11.26		Cucerdea		9.23	3.18	3.15		Alba-Iulia	11.26		12.06	Viena		7.20	1.55	5.50											
Alud	11.28	1.54		11.54	8.22	Ghirbău		9.23	3.18	3.15		Teiuș	11.53		12.38		6.05	7.20	1.40												
Teiuș	11.45	2.13		12.18	8.83	Apahida		10.45	5.14	6.34		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)															
	12.13			12.58	8.48	Cluj		11.01	6.08	4.53		Simeria	6.00	10.35	4.22	Petroșeni	6.00	10.50	6.20												
Crăciunel	12.44			1.34		Nădășel			6.29	5.30		Streiu	6.35	11.26	4.58	Banița	6.41	11.40	6.54												
Blaj	12.59			1.51	9.14	Ghirbău			6.47	5.47		Hațeg	7.21	12.23	5.42	Crivadia	7.19	12.19	7.20												
Micăsasa	1.35			2.29		Aghirș						Pui	8.06	12.—	6.36	Pui	7.57	1.05	7.51												
Copșa-mică	2.12			3.03	9.50	Stana						Crivadia	8.47	2.23	7.24	Hațeg	8.36	1.54	8.25												
Medias	2.31			3.26	10.06	Hașfalău						Banița	9.21	3.19	8.04	Streiu	9.18	2.49	9.01												
Elisabetopol	3.04			4.07	10.28	Bracea						Petroșeni	9.45	4.—	8.36	Simeria	9.52	3.27	9.35												
Sighișoara	3.46			4.49	11.04	Huiedin						Arad—Timișoara				Timișoara—Arad															
Hașfalău	4.04			5.35	11.19	Bucia						Arad	6.15	11.30	7.15	Timișoara	6.20	1.11	5.05												
Homorod	5.26					Bracea		1.26	9.10	7.51		Vinga	7.32	12.47	8.04	Vinga	7.21	2.46	6.40												
Agostonfalva	6.10			8.09	12.58	Rév			9.30			Timișoara	8.42	2.04	8.57	Arad	8.03	3.50	7.50												
Apatia	6.41			8.43	1.15	Mező-Telegd			1.52	10.07	8.17																				
Feldioara	7.17			9.18	1.35	Oradea-mare			2.18	10.44	8.42																				
Brașov	8.—			10.05	2.00	P. Ladány			2.25	11.04	8.47																				
Timiș						Szolnok			2.55	5.26	3.31																				
Predeal						Budapesta			6.20	7.30	6.35																				
București						Viena			3.—	1.40	1.40																				
															</																